

ANA IACOV

Veniți de primiți Lumină!

ILUSTRĂȚII DE
SPIROS GOUSIS

În anul 1926, Sfintele Paști cădeau pe 2 mai.

Era de așteptat ca pelerinii care aveau să vină la Ierusalim să fie mult mai numeroși decât în alți ani.

Așa se întâmpla mereu atunci când Paștile cădeau târziu. Călătorii își începeau pelerinajul chiar în toiul primăverii, când vremea se încălzea, iar marea se liniștea.

Nu există loc în care să trăiești Sfintele Paști cu așa o intensitate ca la Ierusalim. Este orașul cerului și al pământului. Pășești pe străduțele sale pietruite și știi că fiecare pas al tău calcă pe urmele lui Hristos, ochii tăi privesc ceea ce El a privit, mâinile tale ating fărâme vădite ale prezenței Sale.

Această întâlnire neașteptată cu Ierusalimul, orașul binecuvântat, este ceva de neînchipuit. O întâlnire care întrece orice rațiune omenească și un oraș ale cărui străduțe strâmte îți croiesc calea de la pământ la cer.

Această întâlnire de taină o trăia și Părintele Mitrofan, păzitor al Sfântului Mormânt. Însă este foarte greu pentru un călugăr atât de tânăr, precum era el, să stăpânească ale tinereții valuri – avea doar douăzeci și șase de ani – și, în același timp, flacăra dragostei sale pentru Hristos.

– Sunt păzitor al Sfântului Mormânt, își spunea de fiecare dată când își venea în fire, și îi dădeau lacrimile. Eu, un nimeni, să fiu păzitor la Mormântul lui Hristos... zicea pierzându-se din nou în gânduri.

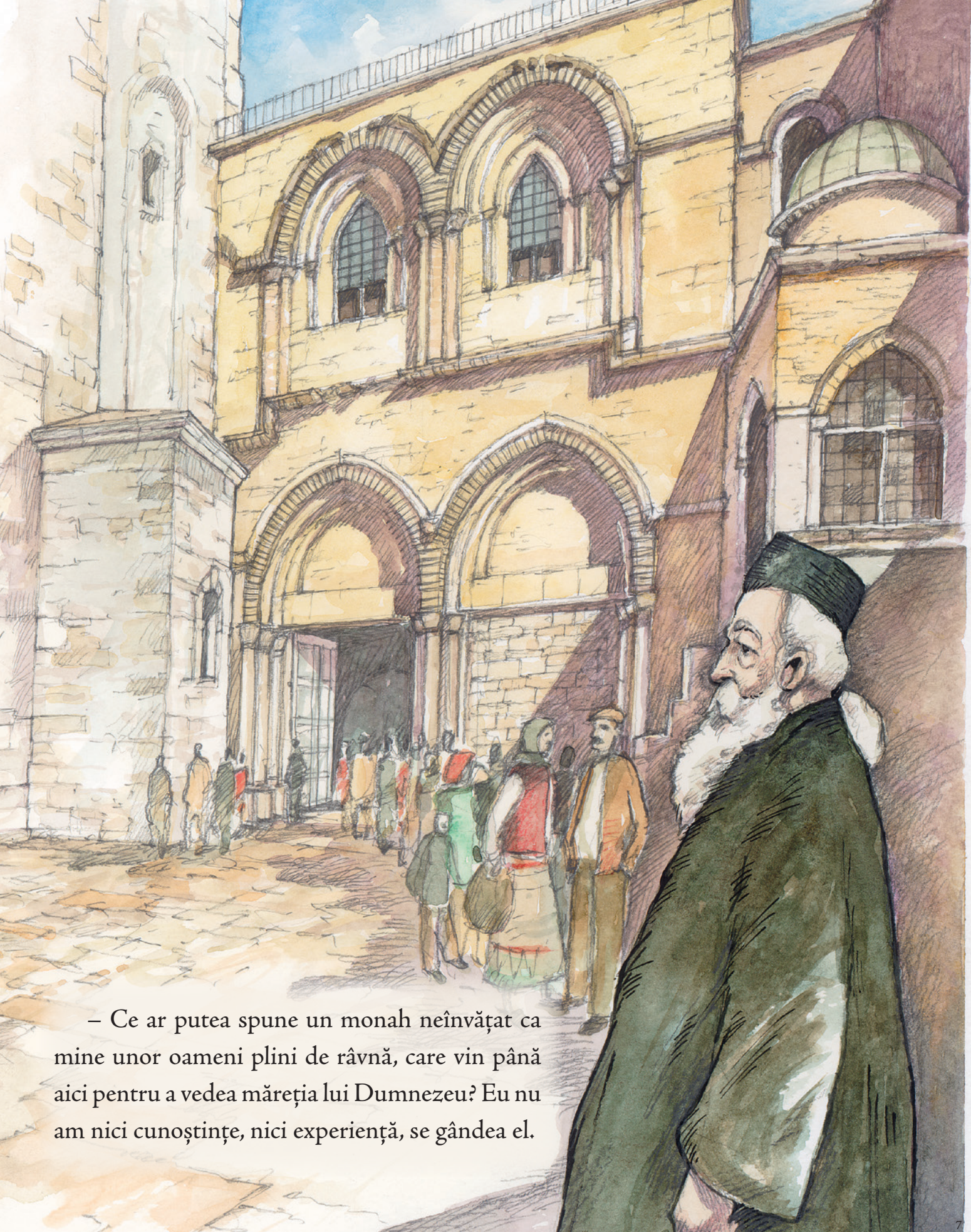
Părintele Mitrofan avea un an de când era monah la Ierusalim, un an de când păzea Sfântul Mormânt, iar acum se pregătea să trăiască, pentru a doua oară, sărbătoarea Sfintelor Paști în Biserica Învierii. În lăcașul unde se regăsesc laolaltă Sfânta Piatră a Ungurii, înfricoșătoarea Golgotă și Sfântul Mormânt.

Pelerinii, pe măsură ce sfintele zile ale Paștilor se apropiau, veneau în număr tot mai mare, iar părinții aghiotafiți¹ îi așteptau cu nerăbdare și emoție. Știau câtă osteneală au depus pentru această călătorie, ce drum lung au făcut și cât au cheltuit. Însă știau, totodată, și că oricine ajunge acolo, pelerin la Locurile Sfinte, nu o face întâmplător, ci este chemat de Însuși Hristos.

Chiar și Părintele Mitrofan se bucura la vederea pelerinilor. Mai-mai că ar fi intrat în vorbă cu ei.

¹ Din obștea Sfântului Mormânt.

– Ce ar putea spune un monah neînvățat ca mine unor oameni plini de râvnă, care vin până aici pentru a vedea măreția lui Dumnezeu? Eu nu am nici cunoștințe, nici experiență, se gândea el.